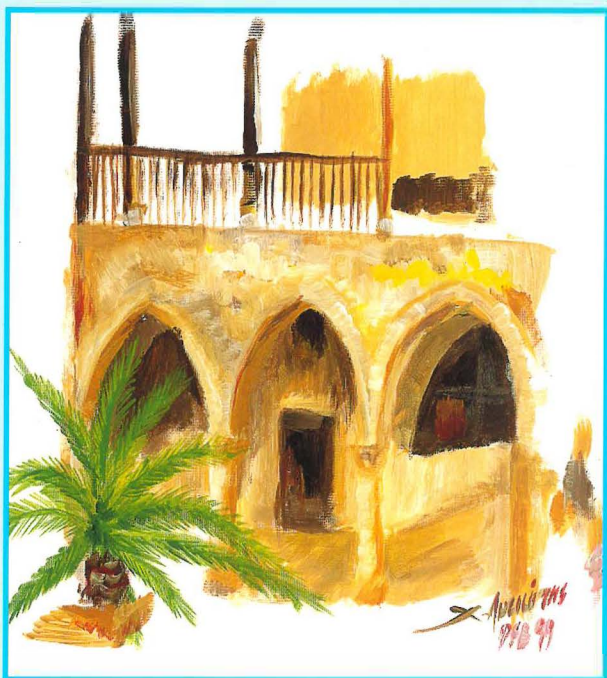

10 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

10 χρόνια Αξιοθέα
10 χρόνια Θ.Ε.Π.Α.Κ.

(1997-2007)

Αρχοντικό Οδού Αξιοθέας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΟΥΝΙΟΣ – ΙΟΥΛΙΟΣ 2007

Κυριακή 3/6

Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Λεοντίου Μαχαιρά «Το Χρονικό της Κύπρου»

Διασκευή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Μουσική: Αντώνης Ξυλούρης - Ψαραντώνης
Στίχοι τραγουδιών: Μιχάλης Πιερής
Σύνθεση τραγουδιών: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικός διάκοσμος-ενδυματολογική επιμέλεια: Χρίστος Λυσιώτης
Κοστούμια: Βεατρίτσια ΘΟΚ, ΡΙΚ και Action
Φωτισμοί: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
Βοηθός σκηνοθέτης: Κωστής Δανάπουλος
Υπεύθυνη παραγωγής, χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμπτζή
Τεχνική υποστήριξη, χειρισμός φωτισμού: Δημήτρης Πέππος

Ώρα έναρξης 20:30
 Εισόδος: €5, φοιτητικό €3

Η ιστορική παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ., παγκόσμια πρώτη του σημαντικότερου αφηγηματικού (και δυνάμει δραματικού) κειμένου της μεσαιωνικής και νεότερης κυπριακής γραμματείας, *Εξήγησις της γλυκειάς χώρας Κύπρου, η οποία λέγεται Κρόνικα, τούτέστι χρονικόν*. Βραβευμένο στο φεστιβάλ Ιθάκης το 1998, το έργο αυτό έχει κάνει περισσότερες από 50 παραστάσεις στην Κύπρο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η κριτική πρόσληψη του υπήρξε υπερθετική και η παράσταση χαρακτηρίστηκε «μείζον φιλολογικό και θεατρικό γεγονός» (Γιάννης Χατζηδόκας, εφ. «Η Καθημερινή», Αθήνα, 19-7-1998). Ενώ, πέρα από τις κριτικές στον ελλαδικό και κυπριακό τύπο, τη σημασία της παράστασης για την ιστορική αυτογνωσία του λαού της Κύπρου, επισήμανε ο διακεκριμένος καθηγητής της μεσαιωνικής ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Cardiff της Ουαλίας, Peter W. Erbury (*Journal of Medieval History*, τόμ. 25, τχ. 1, 1999). Ακόμην, ο καταλανός ελληνιστής Eusebi Ayensa i Prat, σε αναλυτική κριτική της παράστασης στο ισπανικό φιλολογικό περιοδικό *Erytheia, Revista de Estudios Bizantinos y Neogriegos* (τόμ. 20, Μαδρίτη 1999), σημείωνε ανάμεσα σε άλλα ότι «η παράσταση αναδεικνύει ένα από τα πιο σημαντικά κείμενα της μεσαιωνικής κυπριακής γραμματείας και προδρομικού των κειμένων της κρητικής αναγέννησης».

«Το Χρονικό του Μαχαιρά που παρουσιάζουν στο θαυμάσιο περιβάλλον του Αρχοντικού της οδού Δεσφούς οι φοιτητές του Πανεπιστημίου Κύπρου, σε θεατρική διασκευή του Μιχάλη Πιερή, είναι μια εξαιρετική θεατρική προσπάθεια, που για πρώτη φορά γνωρίζει το κείμενο του Λεοντίου Μαχαιρά. [...] Οι θεατές χορηγούν τη γλώσσα του Μαχαιρά, αλλά και αρκετά ταλέντα στην υποκριτική και στο τραγούδι που παρουσιάζουν οι φοιτητές μας. Αξίζει να πούμε μια εκτίμηση που όλως ιδιαίτερο ακούσαμε τον Μιχάλη Πιερή να εκφράζει: Ότι ο Λεόντιος Μαχαιράς είναι ο Σοίτηρ της Κύπρου. Έτσι και αργά τον ανακαλύψαμε, χάρη στο Πανεπιστήμιό μας.»
 (Χριστάκης Κατασιπής, εφ. «Ο Φιλελεύθερος», Λευκωσία, 12-6-1998)

«Η δραματοποίηση του κειμένου φέρνει πιο κοντά στον κοινό άνθρωπο το χρονικό, διατηρώντας την κλίση ιδιότυπη, αλλά όχι δυνάστη, γλώσσα του, το ζωντανό ρυθμό του και έτσι κατά έμμεσο τρόπο δίνει το διαχρονικό δράμα αυτού του λαού που «πολλούς αφέντες άλλαξε, δεν άλλαξε καρδιά». Η παράσταση ήταν ένα επίτευγμα του νεαρού φοιτητικού θεάτρου και ο καθηγητής Πιερής κινείται σε «ακρόαση μιας παγκόσμιας φοιτητικής παράδοσης, που έδωσε μεγάλους συγγραφείς, σκηνοθέτες, ηθοποιούς. Κίνησε με εκπληκτικό τρόπο δεκαοκτώ τάρουσ φοιτητές, έβγαλε από μέσο τους τον καλύτερο υποκριτικό εαυτό τους και έδωσε μια παράσταση που συγκίνησε και προβαλήματος.»
 (Χριστάκης Γεωργίου, εφ. «Ο Φιλελεύθερος», Λευκωσία, 14-6-1998)

«Η έκπληξη, πραγματικό θεατρικό γεγονός για το πολιτιστικό πράγμα του «μεγάλου Κόστρου», ήταν η παράσταση του Πανεπιστημίου Κύπρου, με το έργο του Λεοντίου Μαχαιρά. Εξηγησις της γλυκειάς χώρας Κύπρου. Μια παράσταση με ρυθμό, πάρο πολλές εικόνες και τολμηρούς ηθοποιούς. Μια ιστορική αναδρομή στη μεσαιωνική εξέλιξη της Κύπρου την εποχή των Λατίνων, των Τούρκων και των Σαρακηνών. Θέμα επίκαιρο, αφού το νησί ακόμη υποφέρει από αυτή την πολυεθνική υστεροβαυλία των Ευρωπαίων, των Τούρκων και των σύγχρονων Σαρακηνών, που δεν μπορεί να είναι άλλοι από τους Αμερικανούς Πιλάτους και τους Άγγλους κοκομαθμένους αποικιοκράτες της Μεσογείου. Αποκαλυπτικό στοιχείο του έργου, η γλώσσα. 15ος αιώνας και η Ελληνική παρά τις τόσες επιδράσεις από τους κατακτητές του νησιού προβάλλει δυναμικά, λεπτομερής και περιγραφική, με ρίζες αρχαϊκές, συμπληρωμένες από το κυπριακό ιδίωμα προφοράς της.»

(Κώστας Αρβανιτάκης, εφ. «Η Τόλμη», Ηράκλειο, 28-7-1998)

«Το Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου προσέφερε στο Ανογεννησιακό μας φεστιβάλ μια ουσιαστική συμβολή με τη δραματική προσαρμογή του Χρονικού του Λεοντίου Μαχαιρά, Εξηγησις της γλυκειάς χώρας Κύπρου, που παρουσίασε στο θέατρο «Ερμώφιλη». Ουσιαστική συμβολή, γιατί αξιοποιήθηκε το έργο ενός καταπληκτικού χρονικογράφου θεατρικά, με τέτοιο τρόπο που και τους θεατές γοήτευσε και τη γλώσσα ανέδειξε την ιδιότητα του λαού της Κύπρου της εποχής εκείνης με τις τόσες επιρροές, σε όλο το γλωσσολογικό των Ελλήνων μεγαλείο και ταλέντο. Ουσιαστική συμβολή, γιατί κατέδειξε ότι η Ελληνική αναγέννηση, δεν έφτασε τυχαία στο ύψος της Κρητικής θαυματουργίας, αλλά είχε προδρομικά φύτρα, που μπόρεσαν να δουν τον ήλιο μέσα από τις πιο δύσκολες περιστάσεις, ως συνέχεια των κατοβωλών του λαού μας, όπου οι συνθήκες του σφηναν περιβάρια να ξεδιπλώσει το χαρίσματά του.»

(Κώστας Πετριδης, εφ. «Ρεθυμνιώτικα Νέα», 28-7-1998)

«Η σπονδυλωτή διασκευή του υλικού σε τριάντα εικόνες συνοπολογίζει τις αρετές αλλά και τις γλωσσικές ιδιαιτησίες του προκείμενου Μαχαιρά και τις μεταφέρει εξομολογητικά, έτσι ώστε ο ακροατής παρά τις δυσχερείες και να κατανοεί και να «αλληλεγγύεται» [...] Η μεταλαμπάδευση του ανθρώπου λόγου που υπαγορεύεται από ένα αμιγνός «Πορευθέντες μαθητεύσατε...», πιστώνεται σκεραία στους Κύπριους πνευματικούς οθλητές.»

(Γιάννης Βαρβέρης, εφ. «Η Καθημερινή», Αθήνα, 28-5-2000)

Δευτέρα 4/6

Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Λεοντίου Μαχαιρά «Το Χρονικό της Κύπρου»

Διασκευή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Μουσική: Αντώνης Ξυλούρης - Ψαραντώνης
Στίχοι Τραγουδιών: Μιχάλης Πιερής
Σύνθεση τραγουδιών: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικός διάκοσμος-ενδυματολογική επιμέλεια: Χρίστος Λυσιώτης
Κοστούμια: Βεατρίτσια ΘΟΚ, ΡΙΚ και Action
Φωτισμοί: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
Βοηθός σκηνοθέτης: Κωστής Δανάπουλος
Υπεύθυνη παραγωγής, χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμπτζή
Τεχνική υποστήριξη, χειρισμός φωτισμού: Δημήτρης Πέππος

Ώρα έναρξης 20:30
 Εισόδος: €5, φοιτητικό €3

Τετάρτη 6/6

Έκθεση αναγεννησιακών ιταλικών μασκών
παραίτηση: Stefano Perocco di Meduna

Ο Stefano Perocco, σκηνογράφος και κατασκευαστής μασκών για πολλούς διάσημους ηθοποιούς και θιάσους επί 30 χρόνια, έχει διδάξει σε ακαδημίες, σχολεία και πανεπιστήμια. Συνεργάστηκε με τα ακόλουθα θεατρικά σχήματα ή ιδρύματα: Teatro di Leo, Compagnia dell'Improvviso, Théâtre de l'Évil, Théâtre du Centaure, Compagnia Faux Magnifico, Scuola Venezianascena, Scuola Kiklos και Academie Albatros.

Ώρα εκκίνησης: 19:30

Θεατρική παράσταση
Commedia dell'Arte από το
«Pantakin Theatre Company»
(Βενετία) με το έργο
«Arlecchino Don Giovanni»

Ώρα έναρξης: 20:30

Η θεατρική ομάδα «Compagnia Pantakin» ιδρύθηκε το 1995 από μια ομάδα ηθοποιών προερχόμενων από ένα από τα πιο καταξιωμένα σχήματα της Commedia dell'Arte (TAG Theatre of Venice).

Το έργο «Arlecchino Don Giovanni» αποτελεί το τελικό αποτέλεσμα μιας ερευνητικής διαδικασίας και ανταλλαγής απόψεων για το αντικείμενο της Commedia dell'Arte. Μια διαδικασία στην οποία συμμετείχαν ειδικοί ερευνητές (όπως ο Roberto Cuppone από το Πανεπιστήμιο Ca'Foscari της Βενετίας και ο Giuseppe Banichetti της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Βενετίας) καθώς και φοιτητές από τα δύο πιο πάνω ακαδημιακά ιδρύματα. Είναι επομένως το αποτέλεσμα μιας δημιουργικής συνεργασίας ανάμεσα σε θεατρολόγους, συγγραφείς, φοιτητές και φυσικά του ίδιου του θεατρικού κοινού.

Η Commedia dell'Arte είναι ένα παραδοσιακό ιταλικό θεατρικό είδος το οποίο στηρίζεται στον αυτοσαρκασμό των ηθοποιών ο οποίος αναπτύσσεται στη βάση μιας δεδομένης απλής πλοκής. Στοιχεία της παντομίμας καθώς και μια σειρά από τυποποιημένες μάσκες χρησιμοποιούνται συχνά από τους ηθοποιούς της Commedia dell'Arte προκειμένου να επιτύχουν μια πιο δυνατή σκηνική ερμηνεία.

Παίζουν:
Michele Modesto Casarin
Roberto Serpi
Manuela Massimi
Federico Scridel

Ελεύθερη είσοδος. Χορηγός: Ιταλική Πρεσβεία

Πέμπτη 7/6

Συνέδριο Commedia dell'Arte

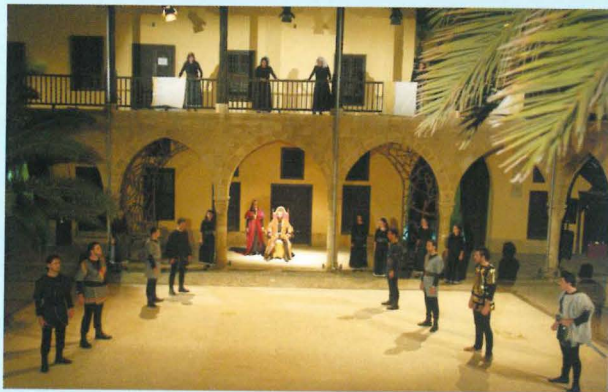
Ομιλητής ο καθηγητής Roberto Cuppone (Mantova 1955) του Πανεπιστημίου Ca'Foscari της Βενετίας. Ηθοποιός, συγγραφέας, σκηνοθέτης και ιστορικός του θεάτρου (BA, PhD και post-doctoral degree), διδάσκει στα πανεπιστήμια TARS και της Βενετίας, ιστορία του λαϊκού θεάτρου και ιστορία του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης.

Η παρουσίαση χωρίζεται σε δύο μέρη:

- Το θεωρητικό που αφορά στην ιστορία της Commedia dell'Arte και
- Το ψυχαγωγικό που περιλαμβάνει αποσπάσματα προερχόμενα από ιστορικές «σποννάσι» τα οποία έχουν παιχθεί από ηθοποιούς της θεατρικής ομάδας «Pantakin Theatre Company».

Ώρα έναρξης: 20:30

Ελεύθερη είσοδος. Χορηγός: Ιταλική Πρεσβεία

Παρασκευή 8/6

Θ.Ε.ΠΑ.Κ.,
«Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου

Σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Χορικά, τραγούδια: Χρήστος Πήττας
Μουσικές γέφυρες: Αντώνης Ξυλούρης-Ψαραντώνης
Σκηνικός διάκοσμος και φροντιστήριο: Χρήστος Λυσιώτης
Κοστούμια: Μαρίνα Κλεάνθους
Κινησιολογία: Μιχάλης Πιερής
Φωτισμοί: Καρολίνα Σπίρου
Διδασκαλία τραγουδιών: Νικόλαος Παπαγεωργίου
Διεύθυνση παραγωγής και βοηθός σκηνοθέτη: Σταματία Λαουμτζή
Τεχνική υποστήριξη και χειρισμός φωτισμού: Δημήτρης Πέππος
Χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμτζή

Ώρα έναρξης: 21:00

Είσοδος: €5 φοιτητικό €3

Η πιο πρόσφατη θεατρική παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ., η οποία γνώρισε μεγάλη επιτυχία ιδιαίτερα στην Κρήτη, αλλά και στην Κύπρο και στην Ελλάδα (Αθήνα, Ιωάννινα, Βόλο), καθώς και στη Γερμανία (Μιούνστερ, Αμβούργο, Μόναχο). Πρόκειται για το ώριμο αποτέλεσμα μιας δεκάχρονης θεατρικής έρευνας και παιδείας σε έργα του ελληνικού μεσαίωνα και της ελληνικής αναγέννησης, με ενοποιητικό χαρακτήρα την ιδιωματική γλώσσα του περιφερειακού ελληνισμού.

«Είναι η καλύτερη παράσταση Ερωτόκριτου από όλες όσες έχω δει στη ζωή μου, με σωστή ισορροπία του συμβολικού και του ρεαλιστικού στοιχείου, αλλά ακριβή και αισιλές (που αφήνουν να επικρατεί ο Λόγος), σωστή ηθοποιία και εκφορά των στίχων (η αξιολογία πέρανο των παραστάσεων Κλητικής Λογοτεχνίας από άλλους), σωστή αδιαφορία του θεατρικού στοιχείου, υψία ευρήματα όπως η εισαγωγή χορού και η κίνηση του με συμμετοχή στη δράση, κολή και συγκινητική μουσική στις κατάλληλες στιγμές. Μου άρεσε ακόμη και ο κυπριακός τόνος κάποιου κάπου (από ίσως)»

(Στυλιανός Αλεξίου, Ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο Κρήτης 25-8-2005)

«Ερωτόκριτος και... μιν τον χάσετε [...] Από το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου που μας έρχεται από την Κύπρο και πλουτίζει το Αναγεννησιακό μας φεστιβάλ με παραστάσεις έργων που άφησαν τις καλύτερες εντυπώσεις και γοήτευαν το ρεθυμιακό μας κοινό και ως επιλογές και ως υποστήριξη από ακηούς...»

(Κώστας Πετρίδης, εφ. «Ρεθυμινιώτικα Νέα», 24-8-2005)

«Ο Ερωτόκριτος παραμένει η μεγάλη πνευματική πρόκληση των Νεοελλήνων, με την οποία αναμετρώνται η ποίηση και το θέατρο, η νεοελληνική γλώσσα και οι ρυθμοί της. Μια τέτοια αναμέτρηση είναι και η θεατρική παράσταση του Θ.Ε.Π.Α.Κ., μια οριστογνωμική παράσταση του Ερωτόκριτου. Έχουμε άλλωστε δει παλαιότερες παραστάσεις του Θ.Ε.Π.Α.Κ και γνωρίζουμε τη σοβαρότητα των θεατρικών του προτάσεων μέσα στις οποίες ανυπόμονα επισημαίνονται φιλολογικές καταθέσεις, γοητεία της ομορφιάς, αγνότητα προσέγγισης και ερμηνεία κειμένων, διανοσιακός ερωτικός οιστρος και άλλες αρετές. Η τωρινή παράσταση του Ερωτόκριτου αντιστοιχεί όλες αυτές τις παραμέτρους σε μια πρωτότυπη ανάγνωση του κειμένου, σε μια πρωτόγνωρη θεατρική μεταγραφή του, απ' όπου αναδύεται ένας εξαιρετικός ελεγευσιακός λυρισμός, ένα ισόρροπο συναισθηματικό εκκύλισμα, μια εναρμόνια ποιητική μαζί και θεατρική φωνή.»

(Ζήνων Σαννέτος, εφ. «Κρητική Επιθεώρηση», Ρεύθυμο 23-8-2005)

«Μια δεμένη παράσταση που εντυπώθηκε πολύπλευρα. Αξιοθαύμαστη ήταν η απόδοση της δύσκολης διαλέκτου των κειμένων από τους Κύπριους φοιτητές με πάθος και πολύ κοντά στην κρητική ντοπιολαλιά. Καλοδουλεμένα το πολυπληθή χορικό στήσιμο με μεγαλοπρέπεια και σεμνότατο ορχαίο τραγούδι. Εκπληκτική η μουσική της παράστασης γραμμένη από τον Χρήστο Πίττο, με μουσικές κρητικές παρεμβάσεις από τον Ψαρωνάκη. Ξεχωριστά πρέπει να αναφερθούμε στις πραγματικά μαγευτικές φωνές των φοιτητών που στόλισαν το χορικό και επένδυσαν συνολικά την παράσταση. [...] Η ομοιαστική παρέμβαση του χορού σε όλη τη διάρκεια της παράστασης ανέβασε ακόμα πιο ψηλά τον πήχη της εξαιρετικής συνολικής παράστασης. Εξέπληξε η σκηνοθετημένη οκότιμη ενολλαγή των τριών ηθοποιών στο ρόλο της Αρετούσας για να σπριχθεί ερευνητικά το ίδιο χειρόγραφο κείμενο του Ερωτόκριτου με τις ηλικιακές αλλαγές της Αρετούσας.»

(εφ. «Κρητική Επιθεώρηση», Ρεύθυμο, Πέμπτη, 30-8-2005)

«Το όλο πράγμα αποκτά μάλιστα ευρύτερες διαστάσεις, αν αναλογιστούμε ότι η προσπάθεια επιχειρείται από φοιτητές της Κύπρου, γεγονός που σηματοδοτεί την ανικνευση εκ μέρους του Εργαστηρίου μιας διοσαρμένης σε χρόνο και τόπο ιθαγένειας μέσω από την προσέγγιση του ιδιώματος του Ερωτόκριτου. Ο σεβασμός για τη μια ντοπιολαλιά επιστρέφει έτσι ως σεβασμός για την όλη και η πρώτη εκτίμηση για το ιδίωμα του κρητικού κειμένου γίνεται η βάση για την κατοίκηση της ουτοεκτίμησης και ακόμη της αυτοσυνειδησίας των Κυπρίων φοιτητών. Η παράσταση των σπουδαστών της Κύπρου υπήρξε μαζί φιλολογική άσκηση και θεατρικό σεμινάριο. [...] Η παρουσία του χορού, εκτός από αφθονούς ρόλους στον πολυπληθή φοιτητικό ήθος, πρόσφερε ακόμη το απορριπτικό συλλογικό υπόβαθρο που ζητεί η απόδοση της ιστορίας [...] Περισεύσεων το καλό λόγο για την προσπάθεια των νέων παιδιών, για την ειλικρίνεια και την σεμνότητα τους, με την οποία πλοίασαν το κείμενο του Κορνάρου χωρίς ίχνος κιβδόλου «Θεατρινισμού»».

(Γρηγόρης Ιωαννίδης, περ. ΑΝΤ, τ.χ. 852, Αθήνα, 7 Οκτ. 2005, σ. 58)

«Είναι αληθινή παιδαγωγική προσφορά η εκάστοτε εμπλοκή των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου στο κλασικό κείμενο. Μετά το Χρονικό του Μαχαίρη, ο ποιητής, μελετητής και πανεπιστημιακός δάσκαλος Μιχ. Περίδης έφερε στην Αθήνα μια παραγωγή Ερωτόκριτου. Η ποίηση των νέων αλλά και μια νέο δική του πρόταση ως προς τη δόσση του προδρομικού αλλά και τερματικού τούτου έργου ήσαν το προτάγματα του εγχειρήματος, διασκέυη-πρόσκληση, που καλύτερα μπορεί να απευθυνθεί μελλοντικά και σε επαγγελματικούς θιάσους, συμπίπτει το επικό υλικό εις τρόπον ώστε να δημιουργηθεί μια ονομαζόμενη φόρμα που να ακουμπάει περίερα στο ερωτικό-λυρικό στοιχείο και συμπληρωματικά μόνο στο σκηνικό δίστατρο και νοτοουρλιαστικό πολεμικό. [...] Η παράσταση οργανώθηκε περίπου ως επικό όπερα, όπου το ύψος και η γλώσσα του Κορνάρου έδρασαν αρμονικό με οικείο τους στοιχεία. Με χωρισμένους σε τρεις τους ρόλους της Αρετούσας και σε δύο του Ερωτόκριτου, η παράσταση διέθετε δραματική εντικότητα και ρυθμολογική πυκνότητα.»

(Γιώνης Βαρβέρης, εφ. «Η Καθημερινή», Αθήνα, 6-11-2005)

Παρασκευή 15/6

Συναυλία Ελευθερίας Κοτζιά
«Ταξίδι στη Μεσόγειο»

Ένα ταξίδι όπου η μουσική του σήμερα σμίγει με τις αναμνήσεις του χθες για να δημιουργήσει ένα μοναδικό μουσικό αποτέλεσμα σε ένα πρόγραμμα που σε ταξιδεύει στις ακτές της ανατολικής και της δυτικής Μεσογείου.

Συμμετέχουν επίσης:
Πόλυ Χαραλάμπους
Andrea Wangenheim
Νάγια Θεοδώρου

Ώρο έναρξης 20:30
Εισόδος: €5 φοιτητικό €3

Δευτέρα 18/6

Συναυλία από τους «Hicaz» «Μουσική και Τραγούδια της καθ' ημάς Ανατολής»

Οκτώ Κύπριοι και Ελλαδίτες μουσικοί συναντώνται σε μια παράσταση – κατάθεση ψυχής και παρουσιάζουν μερικά από τα καλύτερα δείγματα της ανατολικής μουσικής παράδοσης. Τραγούδια από Αίγυπτο, Αρμενία, Ελλάδα, Ισραήλ, και Μικρά Ασία αλλά και έθνικ–τζαζ διασκευές παραδοσιακών κομματιών. Μαζί με αυτά νεότερες συνθέσεις σημαντικών σύγχρονων συνθετών όπως των Eldar Mansurjon, Haïq Yazdžijan και Νίκου Ξυδάκη.

Συμμετέχουν:

Παντελής Ιωνάς: *ούτι, ταμπουρ*
Ελεονώρα Ρούσου: *πνευστά*
Αντρέας Χριστοδούλου: *βιολιά, ούτι*
Θανάσης Κουλεντιανός: *κανονάκι*
Κώστας Χαλλούμας: *κοντραμπάσο*
Μαριέλος Νικολάου: *κρουστά*
Jonathan Beitó: *κρουστά*
Μάριος Χαράλαμπος: *τραγούδι*

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €5 φοιτητικό: €3

Παρασκευή 22/6

Συναυλία Χρήστου Σίκκη «Ένα ταξίδι ανάμεσα σε Αιγαίο και Μεσόγειο»

Ο Χρήστος Σίκκης μαζί με επτά καταξιωμένους παραδοσιακούς οργανοπαίχτες μάς ταξιδεύουν στη Μικρά Ασία, Ανατολικό Αιγαίο, Κύπρο και άλλες περιοχές του Ελληνισμού. Θα ακουστούν τραγούδια από την καινούρια του δισκογραφική δουλειά που κυκλοφορεί σύντομα, αλλά και γνωστά παραδοσιακά τραγούδια της Κύπρου. Μαζί με το Χρήστο Σίκκη η Ειρήνη Δερεμπέτη ερμηνεύει με μοναδικό τρόπο τραγούδια από την Κρήτη και τη Μικρά Ασία.

Συμμετέχουν:

Μιχάλης Κουλούμης: *βιολιά*
Στέλιος Κατσιάνης: *λαούτο*
Κάρολος Κουκλάκης: *λαούτο, βουλγαριά*
Αλέξανδρος Καψοκαβάδης: *πολιτικό λαούτο*
Ανδρέας Σίκκης: *νέι, κρουστά*
Ουρανία Λαμπρόπουλου: *τσαντούρι*
Γιώργος Κοντογιάννης: *κρητική λύρα, κρουστά*
Χρήστος Σίκκης: *τραγούδι*
Ειρήνη Δερεμπέτη: *τραγούδι*

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €5 φοιτητικό: €3

Κυριακή 1/7

Συναυλία Σαβίνας Γιαννάτου και Primavera en Salonico «Τραγούδια της Μεσογείου»

Βασισμένο σε παραδοσιακό υλικό – κυρίως από το Μεσογειακό χώρο – η Σαβίνα Γιαννάτου και το μουσικό σχήμα Primavera en Salonico προσφέρουν ήχους και μελωδίες χωρίς σύνορα και επικέτες, από απλά μουσικά κομμάτια μέχρι και πιο σύνθετες μουσικές φόρμες. Χρησιμοποιούνται όργανα, πολλά από τα οποία προέρχονται από την Ανατολή, ενώ εξερευνούνται οι δυνατότητες των οργάνων, πολλές φορές φτάνοντας και στα όρια των δυνατοτήτων τους. Η Σαβίνα Γιαννάτου δίνει έμφαση στην έκφραση της μουσικής κάθε γλώσσας, χρησιμοποιώντας συχνά και τη φωνή της ως ένα ακόμα μουσικό όργανο.

Συμμετέχουν:

Κώστας Βόμβολος: *κανονάκι, ακορντεόν*
Μιχάλης Σιγανίδης: *κοντραμπάσο*
Κυριάκος Γκουβέντας: *βιολιά*
Γιάννης Αλεξανδρής: *ούτι, κιθάρα, ταμπουρά*
Χάρης Λαμπράκης: *νέι*
και ο Κώστας Θεοδώρου

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €7 φοιτητικό: €4

«Αν κάτι είναι πραγματικά εντυπωσιακό στη 'μεσογειακή παράδοση', πρόκειται για τη δυνατότητα ομορφίωσης συστατικών τόσο διαφορετικών όσο και ξένων μεταξύ τους. Αφενός οι βιολιές μετακινείσες πληθυσμών —αποτέλεσμα της διαρκούς εναλλαγής εξουσίας σε εθνικό και φυλετικό επίπεδο—, αφετέρου η εμπορική υπερδραστηριότητα που αναπτύχθηκε στην περιοχή έφεραν σε στενή συνάφεια λαούς εντελώς ξένους σε νοοτροπία και συνήθειες. Κι αν οι κλειστές κοινωνίες τους αντιστάθηκαν στις θρησκευτικές, φυλετικές και εθιμικές πιέσεις, παραδόθηκαν σχετικά εύκολα στη γοητεία των αεικίνητων μουσικών μεταπρατών, χωρίς ωστόσο σε καμιά περίπτωση να απεμπολήσουν τις ιδιαιτερότητές τους. Έτσι όχι μόνο εναιωμάτισαν, αλλά πολλές φορές κυριολεκτικά οικειοποιήθηκαν στοιχεία της παράδοσης των ανταγωνιστών ή αντιπάλων τους με αποτέλεσμα ένα εξαιρετικό ενδιαφέρον πλέγμα μουσικών δανείων και αντιδανείων. Σ' ένα κόσμο τόσο ρευστό όσο και περικρακωμένο, η Μεσόγειος δεν υπήρξε παρά μια δυνατότητα, μια αφορμή για ηθελήμενη ή όχι επικοινωνία.»

Χρήστος Βόμβολος

«Μέσα από την πολυφωνία των χρωμάτων της Μεσογείου μπορεί κανείς να διαλέξει τη λαμπρότητα ενός κόκκινου τριαντάφυλλου στο σκολιά της Ανδαλουσίας, ένα λευκό εξώστη στο Αιγαίο, ή το θαμπό πρωινό που θολώνει στη σκηνή ενός χιμαρίντου οικισμού στις όχθες του Νείλου. Μπορεί να στρέψει το βλέμμα προς το βουνό και τους αγροτικούς οικισμούς που διοπτρούν ζωντανές τις τοπικές διαλέκτους, παραδοσιακές ασχολίες και αρχαίες γιορτές σαν σε περικρακωμένες νησίδες ενός αναλλοίωτου παρελθόντος. Ή να στραφεί προς τις πόλεις και τα λιμάνια, τα κέντρα όπου αναπτύχθηκε η αναμικτή πολιτισμική φυσιογνωμία της σημερινής Μεσογείου: Εδώ τα χρώματα γίνονται αζεδαίλυτο, μεپردεμένο σ' ένα ψηφιδωτό...»

Σαβίνα Γιαννάτου

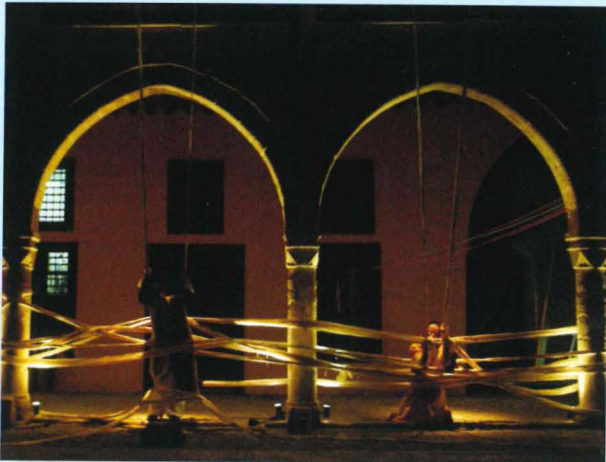
Δευτέρα 2/7

Συναυλία Σαβίνας Γιαννάτου και Primavera en Salonico «Τραγούδια της Μεσογείου»

Συμμετέχουν:

Κώστας Βόμβολος: κανονάκι, ακορντεόν
Μιχάλης Σιγανίδης: κοντραμπάσο
Κυριάκος Γκουβέντας: βιολί
Γιάννης Αλεξανδρόης: ούτι, κιθάρα, ταμπουρά
Χάρης Λαμπράκης: ντί
και ο Κώστας Θεοδώρου

Ώρα έναρξης 20:30
Εισόδος: €7 Φοιτητικό: €4

Πέμπτη 5/7

Θ.Ε.ΠΑ.Κ., «Το Άσμα του Γιοφυριού»

Διασκευή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής
Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικά-κουστούμια: Χρίστος Λυσιώτης
Κινησιολογία: Μιχάλης Πιερής
Επιμέλεια κίνησης: Αριάννα Οικονόμου
Φωτισμοί: Γιώργος Κουκουμάς
Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμιτζή

Ώρα έναρξης 20:30
Εισόδος: €5 Φοιτητικό: €3

Το έργο «Το Άσμα του Γιοφυριού» αποτελεί μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πάμπολλες παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού «Της Άρτας του Γιοφύρι». Στη θεατρική προσαρμογή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. χρησιμοποιούνται παραλλαγές από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Η παράσταση αυτή είναι μια συνέχεια της προσπάθειας που κάνει εδώ και δέκα χρόνια το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. στο χώρο της πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Είναι η πρώτη φορά που γίνεται στην Κύπρο μια προσπάθεια σύνθεσης σκηνικής ερμηνείας δημοτικών τραγουδιών του περιφερειακού, διαλεκτικού ελληνισμού. Η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία στο θεατή να έλθει σε επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διαφορετικές παραλλαγές του ίδιου θέματος, η ιστορική και ιδεολογική προοπτική, καθώς και η δυνατότητα για μια νέα ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού με βάση τις αναζητήσεις μιας συγκεκριμένης εποχής.

«Η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. Το Άσμα του Γιοφυριού, υφασμένη – ο ήχος του αργαλειού υποστηρίζει το βηματισμό της παράστασης, όπως οι χτύποι της καρδιάς το βηματισμό του στόμου – με σπέρνιτη λιτότητα και ελεγειακό τόνο, με ζωγραφική εικονοπαλία όπως το ζωντανό ταμπλό της εκαστικής, με το αγαπτικό εκείνο πνεύμα της ομάδας που μας πάει στην αλθμία και την καθαρότητα της πρωτογενούς άρασης του κόσμου και της ανατολικής προσηλυνης και σπόδσής του σε μορφές Τέχνης. [...] Στο μάτι του θεατή καθώς κινάει η παράσταση με το είκοσι αγόρια και κορίτσια του Πανεπιστημίου Κύπρου να την υπηρετούν με έλλογα διονυσιακό μένος, παρήλαυν αυτούσιος ο Σταυρωμένος κόσμος της Κύπρου, «ο κόσμος του Ομήρου» κατά τον ποιητή.»

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. «Κρητική Επιθεώρηση», Ρέθυμνο, 28 Αυγούστου 2004)

«Το δωρικό λόγο των Δημοτικών τραγουδιών υπέρτασε με πιστότητα η λιτή, δωρική σκηνοθεσία του Μιχάλη Πιερή. Έντυσε με γλυκούς αρμονικούς ήχους η εξίσια ζωντανή μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη, που σε άλλες δουλειές του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. έχει κερδίσει το κοινό με τη γλυκιά αρμονία της. Η σκηνογραφική-ενδυματολογική προσέγγιση του Χρίστου Λυσιώτη με παραδοσιακές πιναλίες στον συναλτικό πίνακα του έργου, ανάδειξε το ήθος και το ύψος της σκηνοθεσίας. Κυρίαρχο στοιχείο κι εδώ ο κυπριακός αργαλειός με το νήματό του, όπου υφάνεται η παράδοση των αιώνων. Τέλος το παιδί, το νιάτο της Κύπρου, που σπουδάζουν στο εκεί Πανεπιστήμιο, υπέρτασαν πιστό με τις υποκριτικές ερμηνείες τους το μύθο του γιοφυριού και ενάρακων πειστικά το πρόσωπο του έργου.»

(Γιώργος Καλογεράκης, εφ. «Ρεθυμιώτικα Νέα», 1-9-2004)

«Η νέο παραγωγή του Θεατρικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου Κύπρου αποτελεί δραματική επεξεργασία των παραλλαγών του δημοτικού τραγουδιού «Το γιοφύρι της Άρτας». [...] Το τραγούδι και μαζί του ο χρόνος στην παράσταση δεν κινούνται σε ευθεία γραμμή, αλλά όπως στην αρχαία μυθική αντίληψη μοιάζουν με το ουράνιο στερέωμα όπου τα γεγονότα δεν διαδέχονται το ένα το άλλο, αλλά συνυπάρχουν όπως οι αστέρια. Το δεύτερο στοιχείο του προλόγου – ο ήχος του αργαλειού – εμβάζει το συμβολισμό της ύφανσης, από αρχαιολόγους χρόνων στενά συνδεδεμένα με την ιδέα της μοίρας, λειτουργεί όμως και ως σκηνοθετική δήλωση για το ρυθμό και την τεχνική που έχουν επιλεγεί για την παράσταση. Ο έπιμονος ρυθμικός ήχος και η πορόλληλη οργή (στο άριο της ακινιστοί) κίνηση του κορού λειτουργούν ως θάλαμος αποσυμπιέσεως από τη ρηκή υπερκινητικότητα της σύγχρονης σκέψης και μετά απ' αυτό ευκολότερα βυθίζομαστε στο βαθιά και σκοτεινά νερά του κείμενου. [...] Οι αρχαίες καταβολές των δημοτικών τραγουδιών επιτρέπουν στο κείμενό τους να λειτουργούν ως κανάλια επικοινωνίας με το βαθύ του ολλολογικού υποσυνείδητου, εκεί που το υπόγειο νερά των εθνικών παιγμάτων ενώνονται σ' ένα πανανθρώπινο Ωκεανό αρχέτυπων. Ο Φόβος κοιτάει εκεί (θυμάστε τη γυναικού του Πρωτομστόρο που βρίσκεται στην καμάρα του γιοφυριού το χέρι ή το στόμα του Δράκου) και ακόμη η ιδέα του παντοπνού κρέους που η ανθρωπότητα οφείλει στο αρχικό σκοτάδι από το οποίο βγήκε, ενός κρέους που εφοπλιέται με το όμοιο των ανθρωποθυσιών. Η παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. μας έφερε σε επαφή με πράγματα που αξίζουν.»

(Νόνιο Μολέσκη, εφ. «Ο Φιλελεύθερος», Λευκωσία, 21-7-2003)

«Το τελευταίο χρόνια ο καθηγητής Μιχάλης Πιερής κινείται βαθιά μέσα στην παίση κι η αναγωγή του κατολήγει σε μια δραματική συνθεση που εντυπωσιάζει με την πρωτοτυπία της και τον τρόπο που βγάξει στην επιφάνεια μνημύματα που διαφορετικά θα μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητα. Έκοντας στο πλευρό του ένα μουσικοσυνθέτη όπως τον Ευαγόρα Καραγιώργη που ποτό νερά στις ρίζες της παραδοσιακής μας μουσικής για να ξεπεταχτεί σε χώρους μιας εκφραστικής έντεχνης μουσικής, καταρθώνει να ξεπερνά σκοπέλους, που θεωρητικά τουλάχιστον, ένα τέτοιο εγχείρημα θα μπορούσε να παρουσιάσει. [...] Η χρησιμοποίηση του τέλετουργικού στοιχείου σαν οργανικού μέρους της παράστασης μας πάει σε άλλου είδους θέατρο, κάτι που το σύγχρονο δυτικό-ευρωπαϊκό και αμερικάνικο θέατρο στις πιο πολλές περιπτώσεις άφησε ανεκμετάλλευτο. [...] Το νήμα, φυσιολογική επέκταση του αργαλειού σε μια συνεκτική συσκέτιση, χρησιμοποιήθηκε έντεχνα από το σκηνοθέτη για να «νηματούσει» τις τρεις γυναικείες μορφές που θάρτηκαν στα θεμέλια των τριών γιοφυριών που το στερέωμο τους στηρίχτηκε σ' αυτή την πρωτόγονη ανθρωποθυσία, όπως «νηματούσει» μιαν εκκλησία, αιώνιο σύμβολο της ανθρωπίνης αναζήτησης διεξόδου από την οδύεξοδη πραγματικότητα του θανάτου.»

(Χριστόκης Γεωργίου, περ. *Επί σκηνής*, τχ. 12 Λευκωσία, Νοέμ-Δεκ. 2003, σ. 87-88)

Δευτέρα 9/7

Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Βασίλη Μιχαηλίδη, «Η Ρωμισούνη εν' φυλή συνότζαιρη του κόσμου»

Δραματική προσαρμογή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερίδης
Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
Σκηνικά: Χρίστος Λυσιώτης
Κουστούμια: Ηλιάνα Χρυσαστόμου, Μαρίνα Κλεάνθους
Φωτισμοί: Γιώργος Κουκουμάς
Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λουμτζή

Ώρα έναρξης 20:30
Εισόδος: €5 Φοιτητικό: €3

Η ιστορική αυτή παράσταση, στηριγμένη στα αριστουργηματικά διαλεκτικά έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη «Η ενάτη Ιουλιού 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)», «Η Χιώτισσα», «Η Κύπρος προς τους λέγοντας ότι δεν είναι ελληνική», «Η Κύπρος προς τη μάνα της» και «Η Ανεράδσα», απέκτησε μια ξεχωριστή σημασία στην ιστορία των κυπριακών γραμμάτων, καθώς η έρευνα η σχετική με την παράσταση αυτή, συνδυάστηκε με την ανεύρεση των αυτογράφων του ποιητή και την πρώτη δημοσίευση του λανθάνοντος 456ου στίχου της «Ενάτης Ιουλιού». Η διασκευή και η παράσταση προβάλλουν την ποιητική πρόθεση του Μιχαηλίδη να συνθέσει (με όλα τα ιστορικά και ιστοριογενή διαλεκτικά του ποιήματα που αφορούν στη μοίρα της Κύπρου) μια σύγχρονη «τραγωδία», η οποία να εκφράζει με έντεχνο τρόπο το τραγικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας. Η προσφορά του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου έγκειται και στο γεγονός ότι εκδόμισε στα κυπριακά γράμματα μια νέα αντίληψη δραματολογικής επεξεργασίας και σκηνικής παρουσίας του έργου Βασίλη Μιχαηλίδη, βασισμένης σε όλα τα ιστορικά διαλεκτικά του ποιήματα.

...
«Πάλι το λευκωσιώτικο καλοκαίρι, πάλι η αυλή του Αρχοντικού της οδού Δεξιοθέας και πάλι μια καλή παράσταση από το Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Μεγάλο βάρος στη σύνθεση δόθηκε στα χορικά. Αυτό δείχνει την πρόθεση των δημιουργών να παρουσιάσουν το λαό της Κύπρου με τη συλλογική του μνήμη, συνείδηση και ηθική, ως κεντρικό ήρωα της παράστασης. Στο μορφικό επίπεδο η διάχυτη στην παράσταση αφήγηση μέσα από τα χορικά λειτουργούσε σαν αντίβαρο της εκμετάλλευσης των διαλογικών σκηνών. [...] Η χρησιμοποίηση του ημιαισικού έργου του Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου», υπογράμμισε τη διαχρονικότητα που πηγάζει από τα έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη, όπως και τις μόνιμες αξίες στην εξύμνηση των οποίων αφιέρωσαν τα έργα τους οι δυο μεγάλοι Κύπριοι δημιουργοί, ο ποιητής και ο ζωγράφος.»
(Ινόνια Μολέσκου, εφ. «Ο φιλελεύθερος», Λευκωσία, 15-7-2001)

«Στον ιερό χώρο της Μονής Αρκαδίου έλαβε χώρα την Τρίτη 28 του Αυγούστου 2001 μια μιστολογική παράσταση από το πολιτιστικό κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Και ήταν τούτη η εκδήλωση μια ξεχωριστή ώρα για το τραγικό Μοναστήρι. [...] Τούτα τα παιδιά έλας και σάφισαν τις ανεπιλόγητες ώρες της τελευταίας νύκτας της Μονής. Η φωτισμένη πρόσοψη του ναού σε κινωμένες μορφές του χώρου, το ποικίλο λόγο του και οι αναλαμπασμένες εικόνες του έργου βύθισαν τους θεατές σε μια υπερκείμενη ώρα όπου ξαναζούσαν τις ιστορικές εκείνες ώρες ενός αιματηρού παρελθόντος. Του παρελθόντος εκείνου που μας το θύμωσαν με τόσο τραγικό αλλά και ηθικό τρόπο αυτά τα νεαρά παιδιά της μαρτυρικής Κύπρου. Και ήταν τούτη η παράσταση μια ιερή αναφορά στον πρωταρχότερο της εθνική παλιγγενεσίας της Κύπρου, στον εθνικό μάρτυρα Αρχιεπίσκοπο Κύπριονό, που με τόση επιτυχία απέδωσαν, αλλά ακόμο τούτη η παράσταση, που είχε τη μορφή της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας και που ταριαστέ θύθηκε σε τούτο το παναεβόμιο χώρο της πίστης και της ελευθερίας, μας έδωσε ακόμο την ευκαιρία να ξαναζήσουμε εκείνη την τελευταία λειτουργία που ο ηγούμενος Γαβριήλ μια όλη τραγική και συνάμο πρωική μορφή του ελληνισμού, της ρωμισούνης όπως τον ονομάζει ο ποιητής Μιχαηλίδης, ετέλεσε πριν πέσει η ο Αρκάδι.»
(Δημήτρης Αετούδακης, εφ. «Κρητική Επεύθερωση», Ρέθυμνο, 30-8-2001)

«Έχω την εντύπωση πως το Θ.Ε.ΠΑ.Κ με τις παραγωγές των τελευταίων χρόνων (Μακαριός, Η Ρωμισούνη εν φυλή...) αναζητεί τη σύγχρονη γλώσσα του Ελληνικού Θεάτρου με περίσκεψη και γνώση, με αγνή ματιά και πάθος ερωτικό. Τα αποτελέσματα της αγνότητας του ζηλευτή με καθαρό περιγράμματα και νέες προστιτικές. Η πρώτη και αναντικατάστατη σκέψη του Ελληνικού Θεάτρου, ιδιαιτέρω των αρχαίου και του Αναγεννησιακού, είναι η γλώσσα και αυτήν την επικοινωνιακή γλώσσα του Θεάτρου ανασύρει το Θ.Ε.ΠΑ.Κ μέσα από κείμενο με εκφροστικό πλούτο και δοκιμασμένα από τον χρόνο, όπως το χρονικό του Μαχαίρα, η μεσαιωνική ιστοριογραφία της Κύπρου, και τα διαλεκτά ποιήματα του Βασίλη Μιχαηλίδη (1849/1917). [...] Ο ιαμβικός δεκαπεντασύλλαβος της «Ενάτης Ιουλιού 1821», που διανήθισαν από δεκασύλλαβους ή εννεασύλλαβους της «Χιώτισσας» και οκτασύλλαβους της «Ανεράδσας», μας ταξίδεψαν στο μελωδικό πλούτο της κυπριακής διαλέκτου και στην παλαιονημία αυτής της γλώσσας με το διαχρονικό της λεκτικό ένδυμα, από τον Όμηρο ίσαμε τις μέρες μας. [...] Ο χορός των νεαρών φοιτητών και φοιτητριών του Πανεπιστημίου της Κύπρου ζωντανέυε το μοναδικό πίνακα του ζωγράφου Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου», τη «Κουερικω» της Κυπριακής ζωγραφικής τέχνης. «Η Ρωμισούνη εν φυλή συνότζαιρη του κόσμου» ήταν μια παράσταση υποβλητική, γαυκή. [...] Μια παράσταση που ήλθε στην Κρήτη ως διοικητικής υπαλληλίας για το παθίμιο του ναυαύ που δεν εκαν τελειωμό. Το Αρκάδι, με την παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. ακτινοβόλησε και πάλι ως ιερός τόπος θυσίας και μαρτυρίου, αλλά και ως σύμβολο στις ψυχές της Ρωμισούνης «που 'ναι συνότζαιρη του κόσμου.»
(Ζήνων Ζανέτος, εφ. «Ελευθερία», Ρέθυμνο, 1-9-2001)

«Δύο πράγματα φαίνεται να στοιχειώνουν τον ύπνο και τον ξύπνιο του Μιχάλη Πιερή. Ελευθερία και γλώσσα! Ίσως γιατί μέσα στα ιστορικά γίνεσθαι οι δυο έννοιες δέθηκαν τόσο άρρηκτο ώστε χωρίς τη μια δεν υπάρχει η άλλη. Λαοί που δεν γνωσίστηκαν για την ιστορία τους τυλιχτήκαν στο γρανάζι μιας άμαρτης ιστορικής ονείξης και χάθηκαν από τη θεοτρική ακνή του κόσμου μια και για πάντα. [...] Η εικαστική σύλληψη του Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου» δημιουργήσε μια οξεχωριστή δρομοτική ένταση! Τούτος ο κόσμος κροφωμένος χιλιάδες χρόνια στο κώματό του επιβιώνει στο πείσμα των ιστορικών αντιξοοτήτων. Η μουσική του Ευάγρα Κορογιώρη βυθισμένη στη χυμώδη βυζαντινή και Λοική παράδοση αποτελούσε όχι μόνο τη γέφυρα ανάμεσα στις διάφορες ακνήες αλλά δημιουργούσε τις προϋποθέσεις για μια δυναμική πρόσβαση στην ποιητική δημιουργία του Βασιλή Μιχαηλίδη, κάτι ανάλογο με τη μουσική επεξεργασία ποιητικών έργων της νεοελληνικής λογοτεχνίας από το Θεοδωράκη, Χατζηδάκι και άλλους. [...] Από την άποψη της υποκριτικής η παράσταση αποτέλεσε για μένα μια παράσταση «ψηφλών επαγγελματικών προδιοροφών» από μη επαγγελματίες ηθοποιούς. Ο Πιερής χρησιμοποιήσε πάνω από τριάντο νεαρούς ηθοποιούς που αποτέλεσαν μια ευαίσθητη «πολυφωνική» ορχήστρα. [...] Ο Θεοδόσης Νικαλάου ως οφηγητής οδηγούσε ανεμερκά σε προηγούμενες εποχές και δημιουργούσε την οπαιρήτη γέφυρα ανάμεσα στους παλαιότερους και τους νεότερους. [...] Διερωτώμαι γιατί αυτή η παράσταση να μην ενταχθεί στα Κύπρια.» (Χριστάκης Γεωργίου, εφ. «Ο Φιλελεύθερος», Λευκωσία, 20-7-2001)

Τρίτη 10/7

Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Βασιλή Μιχαηλίδη

«Η Ρωμισούνη έν' φυλή συνότζαιρη του κόσμου»

Δραματική προσαρμογή-σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερής

Μουσική: Ευάγρας Κορογιώρης

Σκηνική: Χρίστος Λυσιώτης

Κουστούμια: Ηλιάνα Χρυσστόμου, Μαρίνα Κλεάνθου

Φωτισμοί: Γιώργος Κουκαυμάς

Διεύθυνση παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €5 φοιτητικό: €3

Πέμπτη 12/7

Συναυλία Λουδοβίκου των Ανωγείων

«Η εξομολόγηση μιας τελείας»

Καθιερωμένος τραγουδοποιός και συνθέτης, τον οποίον ανακάλυψε και πρόβαλε στο ελληνικό κοινό ο Μόνος Χατζηδάκης πριν από είκοσι πέντε περίπου χρόνια, ο Λουδοβίκος των Ανωγείων έχει αξιοποιήσει δημιουργικά τον τεράστιο πλούτο των δημοτικών τραγουδιών της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Κρήτης. Μοναδική θεωρείται η δημιουργική ανάπλαση των μοιρολογιών, είδος που συνεχίζει να ακμάζει έως τις μέρες μας στη γενέτειρα του συνθέτη, τα Ανώγεια.

Αποχωρήσεις ονείρου, χαμηλόφωνη μουσική της ζωής, ήχος και χρώματα μιας παραδοσιακής ευαίσθητας που επιμένει να είναι ζωντανή και παρούσα, αυτή είναι η μουσική του Λουδοβίκου των Ανωγείων.

Ένα ταξίδι με παλιά και νέα τραγούδια, με ήχους και χρώματα, αλλά και με απλές αφηγήσεις για τον έρωτα και την αγάπη, τους αποχωρισμούς και το θάνατο θα είναι οι φετινές συναυλίες του τροβαδούρου της Κρήτης στον ταϊριστό για το ύφος του μαγικό χώρο της Αξιοθέας.

Συμμετέχουν:

Λουδοβίκος των Ανωγείων: τραγούδι – μαντολίνο

Βασίλης Δραμουντάνης: ούτι – μαντολίνο

Μαρία Αναματερού: τραγούδι

Δημήτρης Οικονομάκης: μπάσσο

Γιώργος Κατσάνος: πιάνο

Αριστέλης Χατζησταύρου: κιθάρα

Σοφία Μαυρογενίδου: φλάουτο

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €7 φοιτητικό: €4

Παρασκευή 13/7

Συναυλία Λουδοβίκου των Ανωγείων

«Η εξομολόγηση μιας τελείας»

Συμμετέχουν:

Λουδοβίκος των Ανωγείων: τραγούδι – μαντολίνο

Βασίλης Δραμουντάνης: ούτι – μαντολίνο

Μαρία Αναματερού: τραγούδι

Δημήτρης Οικονομάκης: μπάσσο

Γιώργος Κατσάνος: πιάνο

Αριστέλης Χατζησταύρου: κιθάρα

Σοφία Μαυρογενίδου: φλάουτο

Ώρα έναρξης 20:30

Εισόδος: €7 φοιτητικό: €4

Δευτέρα 16/7

The Jena Youth Symphony Orchestra,

«Από το ρομαντισμό μέχρι σήμερα»

Συναυλία της 50 – μελούς Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων της πόλης Jena (Γερμανία)

Η Συμφωνική Ορχήστρα Νέων της Jena που συγκεντρώνει 50 μέλη έρχεται φέτος στην Κύπρο για τη Τρίτη Διεθνή Ακαδημία για Νέους Μουσικούς – Πολιτισμικές Γέφυρες – για να παίξει με φοιτητές από την Παλαιστίνη, την Ισπανία και την Κύπρο, να χτίσει ένα διεθνές δίκτυο για νέους μουσικούς.

Ώρα έναρξης 20:30

Ελευθερη εισόδος. Χορηγος German Foreign Office

GOETHE-ZENTRUM NICOSIA

assoziert mit

GOETHE-INSTITUT

- Κυριακή 3/6 & Δευτέρα 4/6:
Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Λεοντίου Μαχαιρά «Το Χρονικό της Κύπρου»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Τετάρτη 6/6:
- Έκθεση αναγεννησιακών ιταλικών μασκών παρουσίαση:
Stefano Perocco di Meduna
Ώρα: 19:30 - Ελεύθερη είσοδος
- Θεατρική παράσταση Commedia dell' Arte από το
«Pantakin Theatre Company» (Βενετία) με το έργο
«Arlecchino Don Giovanni»
Ώρα: 20:30 - Ελεύθερη είσοδος
- Πέμπτη 7/6:
Συνέδριο Commedia dell' Arte
Ώρα: 20:30 - Ελεύθερη είσοδος
- Παρασκευή 8/6:
Θ.Ε.ΠΑ.Κ., «Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου
Ώρα: 21:00 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Παρασκευή 15/6:
Συναυλία Ελευθερίας Κοτζιά «Ταξίδι στη Μεσόγειο»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Δευτέρα 18/6:
Συναυλία από τους «Hicaz» «Μουσική και Τραγούδια
της καθ' ημάς Ανατολής»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Παρασκευή 22/6:
Συναυλία Χρήστου Σίκκη
«Ένα ταξίδι ανάμεσα σε Αιγαίο και Μεσόγειο»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Κυριακή 1/7 & Δευτέρα 2/7:
Συναυλία Σαβίνας Γιαννάτου «Τραγούδια της Μεσογείου»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £7 Φοιτητικό £4
- Πέμπτη 5/7:
Θ.Ε.ΠΑ.Κ., «Το Άσμα του Γιοφυριού»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Δευτέρα 9/7 & Τρίτη 10/7:
Θ.Ε.ΠΑ.Κ., Βασίλη Μιχαηλίδη,
«Η Ρωμιοσύνη έν' φυλή συνόττζαιρη του κόσμου»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £5 Φοιτητικό £3
- Πέμπτη 12/7 & Παρασκευή 13/7:
Συναυλία Λουδοβίκου των Ανωγείων «Η εξομολόγηση μιας τελείας»
Ώρα: 20:30 - Είσοδος: £7 Φοιτητικό £4
- Δευτέρα 16/7:
The Jena Youth Symphony Orchestra,
«Από το ρομαντισμό μέχρι σήμερα»
Ώρα: 20:30 - Ελεύθερη είσοδος

Όλες οι εκδηλώσεις θα γίνουν
στο Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Κύπρου,
Αρχοντικό Οδού Αξιοθέας, Λευκωσίας (παλιά πόλη)

Venue: University of Cyprus Cultural Centre
Axiothea Street, Nicosia (Walled City)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / INFORMATION
Δευτέρα / Monday - Παρασκευή / Friday
Ώρες / Hours 10:00 - 13:00
Τηλ. / Tel: 22434801
E-mail: culture@ucy.ac.cy

